

УДК: 796.352(73)

ВІДКРИТИЙ ЧЕМПІОНАТ США З ГОЛЬФУ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Христина Хіменес¹, Мар'ян Пітин¹, Олександр Еделєв², Віктор Шекель¹

¹Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського, м. Львів, Україна, kh.khimenes@gmail.com;

²Херсонський державний університет, м. Херсон, Україна.

<https://doi.org/10.29038/2220-7481-2022-03-09-14>

Анотація

Актуальність. Сучасний гольф як професійний вид спорту демонструє водночас високі досягнення самих спортсменів у межах змагальної діяльності й високий рівень організованості турнірів різного рівня. Одним із турнірів найвищого рівня в чоловічому гольфі сьогодні є відкритий чемпіонат США (далі – US Open), який має свою тривалу історію і який є цікавим для аналізу з погляду вивчення особливостей системи змагань. **Мета статті** – виявити ключові аспекти формування та розвитку турніру US Open у контексті історії й сучасності. **Методи дослідження** – аналіз та синтез, історичний метод, системний підхід. **Результати та висновки.** Турнір US Open започаткований у 1895 р. Асоціацією гольфу США (далі – USGA) як турнір, відкритий для аматорів і професіоналів із гольфу. Упродовж перших трьох років спортсмени розігрували 36 лунок, а вже в 1898 р. й до сьогодні змагання відбуваються на 72 лунках за системою підрахунку кількості ударів на кожній із лунок (перемагає той, у кого найменша кількість). Упродовж усієї історії змагання проводяться щороку, за винятком років Другої світової війни (1942–1945). Формат змагань упродовж кількох століть не зазнавав суттєвих змін і так само, як і календар, відрізнявся відносною стабільністю. Лише в частині раунду плей-офф періодично вносилися корективи (спортсмени в різні роки розігрували від 72 лунок до 2-х сьогодні). Призовий фонд змагань зростав від \$ 335 у 1895 р. до \$ 17,5 млн – у 2022 р., що, відповідно, є одним із фактів поступової активізації комерційного напрямку діяльності USGA в плані розвитку турніру. Починаючи з 1968 р. US Open є частиною PGA Tour, із 1973 р. – частиною Європейського туру й із 1979 р. – одним із чотирьох мейджорсів найвищого рівня в гольфі.

Ключові слова: гольф, професійний турнір, історія, розвиток, сучасний етап.

Khrystyna Khimenes, Maryan Pityn, Oleksandr Edeliiev, Viktor Shekel. Us Open Golf Championship: History and Modernity. Topicality. Modern golf as a professional sport demonstrates at the same time the high achievements of the athletes in competitive activities and the high level of organization of tournaments of various levels. One of the highest-level tournaments in men's golf today is the US Open. It has a long history and is interesting to analyze from the point of view of studying the features of the competition system. **The Purpose:** to reveal the key aspects of the formation and development of the US Open tournament in the context of history and modernity. **Research Methods:** analysis and synthesis, historical method, systematic approach. **Results and Conclusions.** The United States Golf Association (USGA) started the US Open tournament in 1895 as a tournament open to golf amateurs and professionals. During the first three years, athletes played 36 holes, and already in 1898 and to this day, competitions take place on 72 holes according to the system of counting the number of strokes on each hole (the one with the lowest number wins). Throughout history, the competition has been held every year with the exception of the years of World War II (1942–1945). The competition format has not undergone significant changes for several centuries and, like the calendar, has been characterized by relative stability. Only in part of the playoff round were periodic adjustments made (athletes in different years played from 72 holes to 2 today). The prize fund of the competition grew from \$ 335 in 1895 to \$ 17.5 million in 2022, which is, accordingly, one of the facts of the gradual intensification of the USGA's commercial activity in terms of the development of the tournament. Since 1968, the US Open has been part of the PGA Tour, since 1973 – part of the European Tour and since 1979 – one of the four majors of the highest level in golf.

Key words: golf, professional tournament, history, development, modern stage.

Вступ. Історія розвитку кожного з видів спорту розпочинається з традицій та особливостей конкретної країни. Історичне коріння гольфу як виду спорту сягає ще XV ст. Країною, із якої він походить, вважається Шотландія [1; 5]. Спершу гольф сприймався грою, популярність якої суперечить військовим принципам навчання населення, тому не мав високої популярності й можливостей для розвитку. Але вже на початку XVI ст. гольф став фактично однією з основних розваг тутешніх графів та графинь, а вже згодом вийшов за межі суто аристократичного виду розваг і почав захоплювати різні верстви населення [2; 5]. Водночас до XIX ст. не було змагань, які б проводилися на системній основі,

гольф розвивався радше хаотично, проте з'являлося все більше людей, яких він цікавив, а отже, розширювалася кількість турнірів.

Першим турніром, який відкрив гольф для широкої публіки, був The British Open (1860 р.). Цей турнір, по суті, був першим, який почав і продовжує проводитися систематично, щороку. Саме у Великобританії гольф набув широкої популярності, але фактично до кінця століття залишався замкнутим на її території [1; 8].

Дещо пізніше гольф як професійний вид спорту почав розвиватись у США. Історичні факти засвідчують, що в 1895 р. в м. Ньюпорт (штат Род-Айленд) 10 професійних гравців та ще один аматор зіграли в першому відкритому чемпіонаті з гольфу США (US Open) [9; 10]. І хоча на перших етапах переможцями змагань ставали не американські спортсмени (здебільшого спортсмени з Великобританії), інтерес до гри в гольф на території країни продовжував зростати. У 1911 р. вперше US Open виграв спортсмен американського походження Джон Макдермотт. Уже через два роки, у 1913-му, світові лідери гри в гольф Гаррі Вардон та Тед Рей приїхали до США, щоб також узяти участь у US Open. Вагомим досягненням американського гольфу стала перемога на цих змаганнях 20-річного американця Френсіса Уіме, який, до того ж, вважався аматором [11].

Загалом US Open уже впродовж тривалого часу є одним із провідних світових змагань із гольфу. Цей чемпіонат входить до чотирьох основних так званих мейджорсів із гольфу [9]. Турнір із початку свого існування мав і зберігає велику кількість традицій та власну систему змагань. Уважається, що це найскладніший турнір серед чотирьох мейджорсів, оскільки організатори змагань щороку обирають поля й планування для турніру так, щоб гравці змагались у якомога більш жорстких умовах [4].

Загалом нині достатньо цікавим та актуальним є питання виявлення особливостей формування й розвитку організаційних та змістовних особливостей турніру US Open і з'ясування тенденцій його розвитку в умовах сьогодення.

Дослідження виконано в межах теми 2.1 «Соціальні практики сучасного спорту» (0121U100524) Зведеного плану науково-дослідної роботи Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського на 2021–2025 рр.

Мета дослідження – виявити ключові аспекти формування й розвитку турніру US Open у контексті історії та сучасності.

Матеріал та методи дослідження. Основними матеріалами для дослідження були факти з історії формування та розвитку турніру US Open. Передусім, це була інформація з мережі «Інтернет», матеріали газет різного часу видання, які висвітлювали дані щодо проведення турніру.

Методи дослідження – аналіз та синтез (застосовувався для збору й виявлення необхідної інформації в межах теми дослідження, її узагальнене обговорення), історичний метод (використаний для встановлення історичних фактів у формуванні та розвитку турніру), системний підхід (застосовувався для встановлення компонентів системи змагань і виявлення їх змісту та взаємозв'язків на різних етапах історичного розвитку турніру).

Результати дослідження. Дискусія. Сьогодні турнір US Open входить до офіційного розкладу як PGA Tour, так і Європейського туру [4; 7].

Уперше US Open проведено в 1895 р. в гольф-клубі Newport Golf and Country Club Асоціацією гольфу США (USGA, створено 1894). Перший турнір розіграно на 36-ти лунках у чотирьох циклах (до 1897 р.) в один день на полі завдовжки 5,038 миль. Уже в цих перших змаганнях брали участь 10 професіоналів і лише один аматор [13]. Перший призовий фонд US Open становив \$ 335, із яких переможець отримав \$ 150.

Потрібно відзначити, що на початку свого розвитку турнір розцінювався лише як другорядна подія поряд з аматорським чемпіонатом США з гольфу, який також проводився USGA. Очевидно, це пов'язано з тим, що на той час у США не було ще великої кількості професійних гравців у гольф, а більшість таких залучалися до US Open із Великобританії [8]. Саме тому довгий час перемогу здобували останні (до 1911 р.). Водночас уже згодом результати на US Open почали зростати, професіонали демонстрували яскраве шоу на спортивній гольф-арені, що викликало вагому зацікавленість подією, а американські гравці достатньо динамічно наближалися до своїх визначних титулів у турнірі.

У 1898 р. US Open розширили до 72 лунок, тобто гольфістам треба було пройти вже не чотири, а вісім циклів по полю (чотири раунди). Водночас збільшено й кількість змагальних днів до двох.

У 1899 р. збільшено загальний призовий фонд змагань до \$ 750, проте переможець продовжував отримувати лише \$ 150 із них. Водночас уже наступного 1900 р. трофей для переможця зріс до \$ 200.

Потрібно зазначити, що ранні роки проведення US Open характеризувалися відносною нестабільністю календаря змагань. Так, в один рік турнір міг проводитись у червні чи липні, в інший – у вересні чи жовтні. На відміну від The British Open, де тривалий час місце змагань могло бути однаковим, для проведення US Open щороку змінювалося місце.

Водночас, якщо у The British Open тривалий час зберігалася відносна рівновага між учасниками-аматорами та професіоналами, то US Open фактично одразу формувався як суто професійний турнір. Про це свідчить і наявність призового фонду змагань уже на першому змаганні US Open, тоді як британський турнір упродовж перших років свого існування й розвитку передбачав лише приз у вигляді ремня, про що йшлося вище [4; 11].

У 1901 р. система змагань US Open доповнюється раундом плей-офф (18 лунок) між фіналістами змагань. Водночас цей раунд є частиною змагань лише тоді, коли у фінальному раунді не вдається визначити переможця. Цікавим є те, що плей-офф проводиться у форматі як із двома, так і трьома фіналістами (1913, 1939 рр.). Ще одне доповнення системи змагань упроваджено в 1904 р., а саме зрізи після 36 лунок (вибували ті, хто відставав у понад 15 ударів від 10-го місця). А вже в 1909 р. організатори визначають кількість пар для проходження поля, яка становить у загальній кількості 72 і в наступних роках коливається в межах 70–72 пар для турніру.

Зважаючи на збільшення кількості охочих брати участь в US Open, у 1916 р. організатори впровадили в практику кваліфікаційні змагання, які проводилися безпосередньо перед основним стартом. Так, учасники кваліфікаційних змагань повинні були зіграти на 36 лунках. При цьому переможець турніру попереднього року звільнявся від кваліфікації. Водночас у якості повноцінного компонента системи змагань US Open кваліфікаційні змагання затвердили лише в 1924 р. [13].

У 1919 р. зроблено спробу перейти на триденний формат проведення US Open (по 18 лунок у перші два дні й ще 36 – у третій день), однак у 1920 р. організатори повернули дводенний формат [12]. У 1926 р. у змаганнях остаточно затвердили триденний графік (до 1965 р.) за форматом 1919 р. [13; 14].

Цікавим в історії US Open є 1922 р., коли USGA внаслідок великої популярності гольфу на території країни запровадила продаж квитків для відвідувачів турніру. По суті, цей крок був стартовим для розвитку гольфу як сфери спортивного бізнесу в США.

У подальшому квитки на змагання US Open продавалися вже на постійній основі й, до прикладу, у 1932 р. відвідування одного дня турніру коштувало глядачам \$ 2,2, а триденний абонемент оцінено в \$ 5,5.

Щодо призового фонду, то суттєве його зростання відбулось у 1919 р., уже після Першої світової війни. Тоді він становив \$ 1300, а вже через три роки – \$ 1725 (із 1926 р. – \$ 2 тис.). Переможець отримував \$ 500 із них.

Потрібно також зазначити, що, на жаль, після війни кількість учасників турніру US Open дещо зменшилася, а тому на певний час так звані «зрізи» учасників не проводились і кожен мав змогу боротися до фіналу (до 1926 р.).

Система розіграшу плей-офф зазнала змін у 1928 р. Організатори збільшують кількість лунок у цьому раунді до 36, що, відповідно, збільшило напруження й інтенсивність змагальної діяльності спортсменів. Водночас справді «марафонським» можна назвати плей-офф 1931 р. (єдиний в історії US Open), коли фіналісти (Billy Burke і George Von Elm) розігрували чемпіонство на 72 лунках. Після цього організатори скоротили плей-офф до 18 лунок знову, хоча пізніше ще кілька разів застосовувався формат із 36 лунок для цього раунду (1939, 1946 рр.).

У 1929 р. створюється так званий PGA Tour [9] і US Open, окрім усього, стає його частиною. При цьому в тому самому році суттєво зростає призовий фонд змагань до \$ 5 тис. Частка чемпіона також зростає – до \$ 1 тис. Цей факт, очевидно, засвідчує зростання фінансових можливостей USGA щодо витрат на змагання.

Повертаючись до питання аматорства та професіоналізму в межах US Open, відзначимо, що тривалий час обидві категорії змагалися фактично на рівних. Проте після 30-х років однозначно на US Open розпочалась ера професіоналів. Так, останній аматор виграв головний титул змагань ще в 1933 р. (John Goodman – продавець страхування) [14].

У 1938 р. USGA оптимізує кількісний склад учасників турніру, установлюючи обмеження на 14 кращих клубів. Такий крок зроблений організаторами, очевидно, через зростання кількості охочих

брати участь в US Open. Наприклад, у 1936 р. зафіксовано рекордну кількість учасників кваліфікаційних змагань – 1278 осіб, – що суттєво ускладнювало проведення турніру.

У період із 1942 до 1945 р. турнір не проводився через Другу світову війну. Водночас потрібно зазначити, що впродовж фактично всієї першої половини XX ст. US Open зазнав суттєвого розвитку. У цей період помітно зростає кількість професійних гольфістів у США. І якщо до 20-х років у змаганнях усе ще домінували гравці з Великобританії, то вже згодом ініціативу в чемпіонстві US Open перехоплюють американські професіонали. Фактично останні витісняють також аматорів із турніру. Зростає суттєво й призовий фонд, який до половини століття закріплюється на межі \$ 15 тис. (починаючи з 1947 р.), тоді як частка переможця становила близько \$ 2 тис. [6]. Такий фінансовий ресурс суттєво покращує фінансове становище лідерів змагань. Зростає також кількість глядачів та вболівальників американського гольфу, які готові витратити кошти на очні перегляди турнірів.

Також для цього періоду характерна відносна стабілізація графіка проведення турніру. Якщо на початку свого становлення змагання в різні роки проводились і в літні, і в осінні місяці, то до 50-х років XX ст. за турніром зафіксувалися червневі дні.

Цікавим фактом є те, що в 1948 р. вперше в історії US Open кваліфікацію змагань намагалася пройти жінка (Babe Didrikson Zaharias), проте USGA відхилила її заявку на участь, аргументуючи це тим, що захід проводиться лише для чоловіків. Цей рік знаменувався ще однією достатньо визначною подією для американського гольфу. Так, уперше в історії US Open (при PGA) на поле вийшов гравець афроамериканського походження Ted Rhode. До цього моменту лише в 1896 р. John Shippen був серед таких спортсменів, але цьому посприяв тодішній президент USGA [3]. Водночас найуспішнішим гравцем афроамериканського походження та й загалом залишається Tiger Woods.

Важливим досягненням початку 50-х років XX ст. був вихід американського гольфу на телебачення. Так, у 1954 р. фінальний раунд US Open уперше трансливався на національному телебаченні компанією NBC. Водночас упродовж тривалого часу це була трансляція лише фрагментів матчу. Уперше фінальний раунд з усіма 18-ма лунками трансливався на телебаченні лише в 1977 р. Упродовж 1966–1994 рр. права на телетрансляції турнірів із гольфу на території США, у тому числі й US Open належали телекомпанії ABC Sports. PGA Tour на ABC був своєрідним брендом, який використовувався для телетрансляцій головних професійних турнірів із гольфу PGA Tour. Водночас у 1995 р. укладено новий контракт із NBC Sports, які наступні 20 років трансливали US Open (до 2014 р.), а вже починаючи з 2015, контракт на телетрансляцію подій USGA був укладений із Fox Sports (на 12 років), проте у 2020 р. ці права знову перебрала на себе телекомпанія NBC [5; 8].

Після 50-х років XX ст. продовжує динамічно зростати також призовий фонд змагань, який із 1950 до 1970 р. зростає від \$ 15 тис до \$ 195,700. При цьому частка переможця також суттєво зростає в цей період із \$ 4 тис. до \$ 30 тис. На початку 80-х років сума призового фонду зростає вже до \$ 356,7 тис., а чемпіонський здобуток при цьому становить \$ 55 тис. Зі свого боку, початок 90-х років знаменується переходом призового фонду за межі \$ 1 млн (\$ 1,200 млн), а чемпіон при цьому отримує вже \$ 220 тис. А вже на початку 2000-х років сума призового фонду сягає понад \$ 6 млн із часткою переможця в \$ 1 млн (2002), що дає змогу повною мірою провідним гольфістам забезпечити собі гідне життя.

У 1965 р. кількість змагальних днів US Open збільшується до чотирьох і фактично кожен раунд проводиться в один день, що певною мірою зменшує навантаження на спортсменів та дає їм змогу краще себе проявити, з одного боку, а з іншого – отримувати додаткові прибутки від продажу квитків на ще один турнірний день. При цьому вартість квитків на перегляди турнірних раундів поступово зростає й, до прикладу, у 1966 р. вхід на перші два раунди коштував \$ 5, по \$ 7 – у вихідні дні та \$ 5 – на раунд плей-офф. У 1973 р. вартість квитка оцінено в \$ 10, а вже через 10 років (1983) вона сягнула позначки у \$ 24 за день відвідування змагань. Така квиткова політика, зважаючи ще й на велику кількість відвідувачів, давала достатньо непогані доходи USGA.

Кількість учасників основного турніру стабілізується на рівні 150 осіб, і серед них однозначно переважають професійні гольфісти. Потрібно відзначити, що, до прикладу, у 1963 р. жоден аматор не пройшов зріз після перших 36 лунок. Водночас, незважаючи на розширення географії учасників змагань, перемогу здебільшого здобували американські спортсмени. Першим іноземцем, який виборов перемогу на US Open після 40-річної перерви, був гравець із Південної Африки (Gary Player) [8]. Із цього часу іноземні гравці стали достойними конкурентами для американських і британських гольфістів у межах турніру зокрема.

Уключно до 1975 р. гольфістам на US Open забороняли мати власних кедді (помічників гравця, котрі допомагають із переносом інвентарю та порадами щодо ведення гри), однак уже в 1976 р. ці люди були присутні поряд зі своїми гольфістами [7].

Наприкінці 70-х років у проведенні US Open спостерігаємо тенденцію до збільшення кількості гравців, які проходили до основних раундів змагань повз кваліфікацію. Наприклад, у 1978 р. таких учасників було 43 зі 153 (чемпіони US Open минулих років, чемпіони інших мейджорсів тощо). Загалом поступово зростає загальна кількість гравців, які бажають брати участь в US Open, і розширюються категорії тих, хто може не проходити для цього кваліфікацію. Так, у 2007 р. таких учасників уже було 72 (17 категорій) зі 156. Потрібно також відзначити, що до 2009 р. кількість гравців, які брали участь в US Open та намагалися пройти кваліфікацію, зросла до понад 9000 [8].

У середині 90-х років кількість учасників відбіркових змагань до US Open суттєво зростає, причому велика кількість іноземних представників виходить на передові позиції. Відзначимо, що з 1994 до 2010 рр. із 17 переможців US Open вісім були представниками інших країн (найбільша кількість із Південної Африки). Унаслідок цього у 2005 р. USGA створила сайти міжнародної кваліфікації для US Open.

У 2007 р. USGA вперше в історії уклала комерційне партнерство. Це була корпорація American Express (сума не розголошувалася). Ця угода дала змогу American Express створити спеціальну зону «Кімната трофеїв» на US Open 2007 р. для власників своїх карток. Саме тоді виникло певне занепокоєння серед учасників USGA щодо посилення процесу комерціалізації, а отже, і залежності від бізнес-організацій. Водночас вважаємо, що цей процес був незворотним, оскільки весь професійний спорт на початку XXI ст. вже перетворився на потужну сферу бізнесу, що потребувало й потребує високого рівня взаємодії з іншими організаціями комерційного спрямування.

У 2008 р. востаннє було зіграно раунд плей-офф на 18 лунок. Після цього він не відбувався до 2018 р. А у 2018 раунд суттєво скорочено – із 18 до двох лунок. Із цього часу гравці грають 1-шу та 18-ту лунки до пар-4 паралельно. US Open – єдиний турнір серед мейджорсів із таким форматом проведення [3].

Загалом, відстежуючи історичні аспекти формування турніру US Open, відзначимо, що фактично від самого початку ключові його компоненти залишалися сталими. Доповнення та вдосконалення вносилися здебільшого для оптимізації складу учасників і підвищення рівня видовищності змагань.

Сьогодні цей турнір продовжує розвиватися й залучати найвидатніших гольфістів у світі. Це змагання з гольфу з найбільшим призовим фондом, який станом на 2022 р. становив \$ 17,5 млн із часткою переможця в ньому \$ 3,150 млн. Водночас в останні роки простежуються деякі зміни у форматі проведення, що є наслідком достатньо глобальних зовнішніх впливів (наприклад пандемія COVID). Потрібно відзначити, що у 2020 р. турнір було перенесено на три місяці й до безпосереднього перегляду ігор не допускалися глядачі. Водночас це підвищило телевізійні перегляди та, отже, інтерес уболівальників не знизився.

Висновки. Історія формування турніру US Open розпочалася ще в XIX ст. (1895 р.) і з того часу формат турніру зазнав незначних змін. Він проводиться за системою stroke play (підрахунок загальної кількості ударів учасників) на 72 лунках, як і більшість професійних турнірів із гольфу. При цьому впродовж усього часу існування, щоб потрапити на турнір, потрібно пройти кваліфікацію, що зазвичай зумовлює невелику частку спортсменів-аматорів, порівняно з професіоналами в якості учасників.

У контексті історії потрібно виокремити умовно кризові періоди в розвитку турніру. Це періоди Світових воєн, коли турнір не проводився, а також уже в межах сучасного періоду – вирування пандемії COVID, яка також внесла певні достатньо незручні корективи в проведення турніру (відсутність глядачів у 2020 р. або обмеження їх кількості у 2021 р., вимога вакцинації для учасників тощо).

Водночас успішність турніру й сьогодні, без сумнівів, залишається на високому рівні. Зокрема, нині US Open передбачає найвищий призовий фонд (\$ 17,5 млн із часткою переможця в ньому \$ 3,150 млн) серед чотирьох мейджорсів і пропонує 100 балів переможцю в Офіційному світовому рейтингу з гольфу.

Джерела та література

1. Павлюк І. Історичні аспекти розвитку професійного гольфу. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2012. С. 96–98.
2. Павлюк І. Розвиток гольф індустрії у європейських країнах в сучасних умовах. *Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії*: матеріали XXV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., м. Переяслав, 31 берез. Переяслав, 2020. С. 136–138.

- Berhow J. U. S. Open playoff format: Rules, holes played, history. *Golf*. URL: <https://golf.com/news/us-open-playoff-format-rules-holes-played-history/> (дата звернення: 17.08.2022).
- Brenner M. G. The Majors of Golf: Complete Results of the Open, the U. S. Open, the PGA Championship and the Masters. *McFarland*. 2009. Vol. 1. P. 1860-2008. ISBN 978-0-7864-3360-5.
- Golf Origins, Growth and History of the Game. *The people history*. URL: <https://www.thepeoplehistory.com/golfhistory.html> (дата звернення: 19.08.2022).
- Lew Worsham wins U.S. Open golf: beats Snead by one shot in playoff. *Pittsburgh Post-Gazette*. 1947. P. 14. URL: <https://news.google.com/newspapers?id=X8YwAAAAIABAJ&sjid=YmoDAAAIAIBAJ&pg=6710%2C4086097> (дата звернення: 16.08.2022).
- Open golfers to pick own caddies in 1976. Toledo Blade. (Ohio). *Associated Press*. 1975. P. 17. URL: <https://news.google.com/newspapers?id=Ag9PAAAAIABAJ&sjid=QgIEAAAAIABAJ&pg=5481%2C3359763> (дата звернення: 16.08.2022).
- Patton D. U. S. Open Golf History. *Golfweek*. 2011. URL: <https://golftips.golfweek.usatoday.com/us-open-golf-20084.html> (дата звернення: 17.08.2022).
- PGA TOUR History. *PGA TOUR media guide*. URL: <https://www.pgatourmediaguide.com/intro/tour-history-chronology> (дата звернення: 17.08.2022).
- Pyun H., Humphreys B. R., Khalil U. Professional Sports Events and Public Spending: Evidence from Municipal Police Budgets. *Journal of Sports Economics*. 2022.
- Rotella B. Golf is Not a Game of Perfect. New York: Simon and Schuster, 2007. 224 p. ISBN 9781416563310.
- U.S. Professionals to Seek British Title. *Golf Illustrated*. 1920. URL: <https://web.archive.org/web/20131004214040/http://library.la84.org/SportsLibrary/GolfIllustrated/1920/gi138p.pdf> (дата звернення: 17.08.2022).
- US Open Golf History. *TicketCity Insider*. URL: <https://blog.ticketcity.com/golf/us-open-golf/us-open-golf-history/> (дата звернення: 21.08.2022).
- Watson R. History of Golf's U.S. Open. *GolfLink*. 2021. URL: https://www.golflink.com/about_35352_history-of-the-u-s-open.html (дата звернення: 12.08.2022).

References

- Pavlyuk, I. (2012). Istorychni aspekty rozvytku profesiynogo golfu [Historical aspects of the professional golf development]. *Sportyvnyy visnyk Prydniprov'ya*, 3, 96–98 (in Ukraine).
- Pavlyuk, I. (2020). Rozvytok golf industriyi u yevropeyskykh krayinakh v suchasnykh umovakh [Development of the golf industry in European countries in modern conditions], *Materialy XXV Mizhnarodnoyi naukovopraktychnoyi internet-konferentsiyi*. Pereyaslav (in Ukraine).
- Berhow J. U.S. Open playoff format: Rules, holes played, history. *Golf*. Retrieved from <https://golf.com/news/us-open-playoff-format-rules-holes-played-history/>.
- Brenner, Morgan, G. (2009). The Majors of Golf: Complete Results of the Open, the U.S. Open, the PGA Championship and the Masters. *McFarland*, 1, 1860–2008. ISBN 978-0-7864-3360-5.
- Golf Origins, Growth and History of the Game. *The people history*. Retrieved from <https://www.thepeoplehistory.com/golfhistory.html>
- Lew Worsham wins U.S. Open golf: beats Snead by one shot in playoff (1947, November 15). *Pittsburgh Post-Gazette*, p. 14. Retrieved from <https://news.google.com/newspapers?id=X8YwAAAAIABAJ&sjid=YmoDAAAIAIBAJ&pg=6710%2C4086097>
- Open golfers to pick own caddies in 1976. Toledo Blade. (Ohio). (1975, October 12). *Associated Press*, p.17. Retrieved from <https://news.google.com/newspapers?id=Ag9PAAAAIABAJ&sjid=QgIEAAAAIABAJ&pg=5481%2C3359763>
- Patton D. U. S. Open Golf History. (2011). *Golfweek*, 2011. Retrieved from <https://golftips.golfweek.usatoday.com/us-open-golf-20084.html>
- PGA TOUR History. *PGA TOUR media guide*. Retrieved from <https://www.pgatourmediaguide.com/intro/tour-history-chronology>
- Pyun, H., Humphreys, B. R., & Khalil, U. (2022). Professional Sports Events and Public Spending: Evidence from Municipal Police Budgets. *Journal of Sports Economics*.
- Rotella B. (2007). Golf is Not a Game of Perfect. New York: Simon and Schuster.
- U.S. Professionals to Seek British Title (1920). *Golf Illustrated*. Retrieved from <https://web.archive.org/web/20131004214040/http://library.la84.org/SportsLibrary/GolfIllustrated/1920/gi138p.pdf>
- US Open Golf History. *TicketCity Insider*. Retrieved from <https://blog.ticketcity.com/golf/us-open-golf/us-open-golf-history/>
- Watson R. History of Golf's U.S. Open. (2021). *GolfLink*. Retrieved from https://www.golflink.com/about_35352_history-of-the-u-s-open.html

Стаття надійшла до редакції 01.09.2022 р.